

РЕШЕНИЕ

№ 4488

гр. София, 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **1034** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица], чрез пълномощник Д. И. М., Ръководител Отдел „Събираемост на МПС и управление на активи“ срещу Решение № ЖБ-1/15.01.2021г., издадено от Директор на ТД на НАП [населено място], постановено във връзка с жалба срещу отказ за плащане на дължимата сума на [фирма] по Разпореждане за разпределение на суми с изх.№С200022-125-0306606/09.12.2020г., издадено от главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“, ТД на НАП [населено място] по изпълнително дело № 22150029027/2015г.

В жалбата са наведени доводи, че така издаденото решение е незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на закона и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правят се възражения, че неправилно административният орган отказва да изпълни Разпореждане за разпределение с изх.№С200022-125-0306606/09.12.2020г. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощен процесуален представител, който моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от юрисконсулт Й., моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, като постанови решение, с което да остави в сила Решение № ЖБ-1/15.01.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] като правилно и законосъобразно.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП [населено място] е образувано изпълнително дело № 22150029027/2015 г. срещу [фирма], ЕИК:[ЕИК], за събиране на установени и изискуеми публични задължения.

С Разпореждане за присъединяване с И.. № С200022-151-0000037/23.10.2020 г., връчено на [фирма] – в несъстоятелност по електронен път на 30.10.2020 г., по повод постъпила в ТД на НАП [населено място] молба с вх. № С200022-000-0304029/07.07.2020 г. от ипотекарен кредитор [фирма], банката е присъединена в производството по принудително изпълнение по изпълнително дело № 22150029027/2015 г.

На 30.11.2020г. е проведен търг с тайно наддаване за принудителното реализиране на обезпеченото движимо и недвижимо имущество, собственост на задълженото лице [фирма] – в несъстоятелност, за което е съставен Протокол с изх. № С200022-102-0002675/30.11.2020 г. В законоустановения срок са постъпили плащания на спечелилия търга участник, предвид което е издадено и Постановление за възлагане на недвижим имот с И.. № С200022-091-0000690/09.12.2020 г.

На основание чл. 246, ал. 10 от ДОПК и съгласно Постановление за възлагане на недвижим имот с изх. № С200022-091-0000690/09.12.2020г., издадено по Изпълнително дело №22150029027/2015 г. по описа на ТД на НАП [населено място], в присъствието на управителя на [фирма] – в несъстоятелност е извършен въвод във владение, обективиран в Протокол за въвод във владение с изх. № С200022-115-0000176/15.12.2020 г.

Във връзка с постъпилите суми по изпълнително дело № 22150029027/2015 г., е издадено Разпореждане за разпределение на суми с изх. № С200022-125-0306606/09.12.2020 г., с което на основание чл. 219 вр. с чл. 240 от ДОПК и на основание чл. 194, ал. 3 вр. чл. 226, ал. 1 от ДОПК от страна на публичния изпълнител при ТД на НАП [населено място] е разпоредено разпределение на плащането от 857 000.00 лв., постъпило по сметката за принудително изпълнение на НАП от извършените действия в изпълнителното производство срещу [фирма] – в несъстоятелност. Сума в размер на 837 919.54 лв. е разпределена за погасяването на вземане по Договори за банков кредит № 1302/2015 г., № 1303/2015 г. и №1516/2016 г., сключени между [фирма] и [фирма], в полза на банката в качеството и на обезпечен кредитор по изпълнителното дело.

Във връзка с извършените действия на публичния изпълнител по публична продан на движимо и недвижимо имущество на [фирма] – в несъстоятелност от страна на длъжника на основание чл. 266 от ДОПК е подадена жалба с вх. № 53-03-3377/15.12.2020 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място] и с вх. № С200022-000-0589842/16.12.2020 г. по регистъра на Дирекция „Събиране“, ТД на НАП [населено място] до Директор на ТД на НАП [населено място], същият се е произнесъл с Решение № ПИ-462/23.12.2020 г. С решението, жалбата е отхвърлена като неоснователна, а действията на публичния изпълнител по изпълнително дело №22150029027/2015г., по проведено принудително изпълнение върху недвижими и движими вещи, обективирани в Постановление за възлагане на недвижим имот от 09.12.2020г., Постановление за възлагане на движими вещи от 09.12.2020 г. и на

Разпореждания за извършени разпределения на плащания с изх. № С200022-125-0306609/09.12.2020г., с изх.№С200022- 125-0306611/09.12.2020г. и с изх. № С200022-125-0306606/09.12.2020г. са потвърдени като правилни и законосъобразни. Решение № ПИ-462/23.12.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е изпратено за връчване на длъжника [фирма] – в несъстоятелност с писмо с изх. № 53-03-3377#1/30.12.2020г.

От представената в хода на делото административна преписка и от служебна справка в деловодната система на АССГ, непосредствено след издаване на оспорения административен акт се установява, че Решение № ПИ-462/23.12.2020 г., издадено от „за“ Директор на ТД на НАП, [населено място] е оспорено по съдебен ред. Във връзка с обжалването му е образувано административно дело № 738/2021 г. по описа на АССГ, влязло в законна сила към датата на съдебното заседание. С издаденото решение по-горесцитираното дело, жалбата срещу Решение № ПИ-462/23.12.2020 г., издадено от „за“ Директор на ТД на НАП, [населено място] е отхвърлена като неоснователна и недоказана.

На основание чл. 266, ал. 1 от ДОПК, жалбоподателят е оспорил действията на публичния изпълнител като незаконосъобразни. В тази връзка административният орган е постановил процесното Решение № ЖБ-1/15.01.2021 г., с което е дал задължителни указания до публичния изпълнител за извършване проверка по случая за предприемане съответните действия по разпределение на дължимата сума на банката, в качеството и на ипотечарен кредитор. Отделно от това е посочил, че към датата на издаване на процесното решение, Решение № ПИ-462/23.12.2020г. не е влязло в законова сила и това е пречка за предприемане действия по разпределение на сумите.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира изцяло като обективна, обоснована и съответна на доказателствата по делото и основава на нея правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка и доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е връчено на жалбоподателя на 19.01.2021 г., видно от приложеното удостоверение за връчване по електронен път /л.22/. Жалбата е подадена на 26.01.2021 г. чрез административния орган до съда, видно от представеното известие от лицензиран пощенски оператор, т.е в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ЖБ-1/15.01.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК и в изискуемата писмена форма. Същото, обаче е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон, като в производството по издаването му са допуснати и съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Във връзка с постъпилите суми по изпълнително дело № 22150029027/2015г. по описа на ТД на НАП [населено място], не е спорно, че от извършена публична продан на недвижими имоти, по реда на ДОПК, собственост на [фирма] – в несъстоятелност, са издадени, както следва: Разпореждания за разпределения изх. № С200022 -

125-0306606/09.12.2020г., изх.С2000022-125-0306609/09.12.2020г., изх. № С200022-125-0306611/09.12.2020г. С Разпореждане за разпределение изх. № С200022-125-0306606/09.12.2020 г. по описа на ТД на НАП [населено място] е разпределена сумата в размер на 857 000.00 лв., от която сума в размер на 837 919.54 лв. е разпределена за погасяване на вземания към [фирма], произтичащи от Договори за банков кредит № 1302/2015 г., № 1303/2015 г. и № 1516/2016 г., сключени между [фирма] и [фирма], в качеството и на обезпечен кредитор с първа, втора и трета по ред ипотека върху реализираното недвижимо имущество на проведения търг.

Не се спори също, че останалите суми, постъпили от продажбата, разпределение от публичния изпълнител с Разпореждания за разпределения с изх. № С2000022-125-0306609/09.12.2020 г., изх. № С200022-125-0306611/09.12.2020 г. са разпределени в полза на ТД на НАП [населено място] за погасяване на публични задължения на длъжника. Видно от приетото и неоспорено от страните експертно заключение по делото, се установява, че от страна на ТД на НАП [населено място] в изпълнение на Разпореждания за разпределения изх. № С200022- 125-0306606/09.12.2020г., изх. № С2000022-125-0306609/09.12.2020г., изх. № С200022- 125-0306611/09.12.2020 г. са погасени публични задължения в общ размер на 206 075.90 лв. на дата 14.12.2020 г. по съответните бюджетни сметки с вальор, независимо, че посочените разпореждания са били предмет на оспорване относно тяхната законосъобразност и не са влезли в законова сила. Независимо от това, по отношение на банката не е било извършено плащане, въпреки, че същата се явява ипотекарен кредитор, обстоятелство, което не е спорно между страните.

Безспорно се установява от доказателствата по делото, включително и от ССЧЕ, че ответникът в настоящето производство е извършил погасявания на публични вземания на длъжника [фирма] – в несъстоятелност, без да е удовлетворил вземанията по отношение на привилегирания кредитор - [фирма].

Несъстоятелни са изложените доводи от ответника, с които мотивира отказа за превеждане на дължимите суми към [фирма], а именно, заради залегнало изискване във вътрешнонормативен документ на ТД на НАП [населено място], че съгласно работната процедура С44, версия Г „Разпределяне на постъпили суми“ е залегнало изискването, че превод към обезпечен кредитор се осъществява само след влизане в сила на издадено разпореждане за разпределение.

Предвид, обаче установеното относно извършените фактически действия по погасяване на публични задължения на [фирма] – в несъстоятелност с дата 14.12.2020 г. и отказът за превеждане на разпределените суми към ипотекарния кредитор - [фирма], ТД на НАП [населено място] в противоречие с нормата на чл. 194, ал. 3 от ДОПК, дерогира законовата привилегия, като удовлетворява на дата 14.12.2020 г. само и единствено публични вземания, които са по ред след удовлетворяване вземането на привилегирания кредитор - [фирма], който е и ипотекарен.

Разпоредбата на чл. 194, ал. 3 от ДОПК, гласи, че обезпеченият кредитор се удовлетворява преди другите кредитори от имуществото, обезпечаващо вземането му. Следователно, ответникът неправомерно е задържал дължимите суми на ипотекарния кредитор в образуваното изпълнително производство и не разполага с правомощието да черпи права от извършените противоправни действия, мотивирайки бездействието си със своя вътрешна устройствена процедура. От друга страна чл. 15, ал. 3 от Закон за нормативните актове, определя, че ако постановление, правилник, наредба или

инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Предвид което, ТД на НАП [населено място] е следвало да удовлетвори вземанията на ипотекарния кредитор и едва след това да пристъпи към погасяване на публичните задължения на дружеството - длъжник.

Обжалването на Разпореждане за разпределение на суми с изх. № С200022-125-0306606/09.12.2020 г. по реда на чл. 268 от ДОПК също не е основание за непревеждане на разпоредените суми в полза на [фирма], и това бездействие на ответника също противоречи на законовите разпоредби. Нормата на чл. 266, ал. 4 от ДОПК, определя, че жалбата не спира действията по принудително изпълнение, освен ако е подадена от трето лице със самостоятелни права върху вещта, върху която е насочено принудителното изпълнение, като в процесния случай [фирма] – в несъстоятелност не се явява трето лице със самостоятелни права. В съответствие с нормата на чл. 266, ал. 4 от ДОПК се установява, че в случая ответникът е погасил с дата 14.12.2020 г. публични задължения на длъжника в изпълнение на невлезлите в сила разпореждания за разпределения на суми.

При така установеното, отказът на ТД на НАП да преведе полагащите суми на ипотекарния кредитор представляват отказ, който противоречи на закона. В случая преводът е следвало да бъде извършен на 14.12.2020 г., а не както се установи и от ССЧЕ на 25.05.2021г. (аргумент чл. 256 от ДОПК). Следователно жалбата като основателна следва да бъде уважена, а оспореното решение отменено като незаконосъобразно и немотивирано, постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал.1 във връзка с чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Л.“, [улица], чрез пълномощник Д. И. М., Ръководител Отдел „Събираемост на МПС и управление на активи“ Решение №ЖБ-1/15.01.2021 г., издадено от Директор на ТД на НАП [населено място] срещу отказ за плащане на дължимата сума на [фирма] по Разпореждане за разпределение на суми с изх.№С200022-125-0306606/09.12.2020г., издадено от главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“, ТД на НАП [населено място] по изпълнително дело № 22150029027/2015г.

Решението е окончателно, на основание чл. 268, ал. 2 ДОПК и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

